

Відгук
офіційного опонента
Голова наукової
спеціалізованої вченої
ради ДФ 26.133.097
д.мед.наук, проф. Ляховий І.М.

Голові спеціалізованої вченої ради
ДФ 26.133.097
у Київському столичному
університеті імені Бориса Грінченка
доктору педагогічних наук,
професору, професору кафедри
фізичного виховання і педагогіки
спорту, Факультету здоров'я,
фізичного виховання і спорту
ЛЯХОВІЙ Інні Миколаївні

ВІДГУК

офіційного опонента **Асаулюк Інни Олексіївни**, доктора наук з фізичного виховання і спорту, професора, професора кафедри теорії і методики фізичного виховання Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського про дисертацію **Романюка Максима Валентиновича «Система відбору юних футболістів з урахуванням психологічних характеристик»**, подану на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 017 Фізична культура і спорт

Актуальність дисертаційної роботи. Сучасний виток розвитку галузі фізичного виховання і спорту ознаменований переконливою актуалізацією проблеми відбору представників усіх спортивних спеціалізацій – і футболу зокрема. Різномасштабність проблеми пошуку обдарованих футболістів у вимірі сьогодення спроектована на врахування новітніх тенденцій розвитку спорту й індивідуальних особливостей талановитих спортсменів задля досягнення ними високих результатів на міжнародній арені.

Поняття спортивного відбору у футболі позначає складний процес, що охоплює множину значущих факторів, у якій прерогатива належить фізичній, техніко-тактичній, а також психологічній підготовленостям юних спортсменів. Зважаючи на це, у науковій спільноті побутує бачення доцільності застосування багатовимірної, вибіркового підходу до ідентифікації талантів, що передбачає увагу до спектра їхніх фізіологічних, технічних, тактичних і психологічних факторів-особливостей. Вибудована в

такий спосіб раціональна система відбору до футбольної царини дає змогу своєчасно виявити низку потрібних для футболістів задатків і здібності в дітей і підлітків, а відтак забезпечити сприятливі передумови оптимального розкриття їхнього потенціалу, духовного та фізичного становлення та на цій основі досягнення висот спортивної майстерності.

Попри те, що до сьогодні науковці вже активно опрацьовували проблему відбору до різних видів спорту, залишається нереалізованим комплексне її вивчення, зокрема шляхом розроблення ефективних підходів урахування у процесі відбору юних футболістів їхніх психологічних характеристик. Гіпотеза про ефективність такого вивчення ґрунтується на тому, що сьогодення в розвитку спорту увиразнює об'єктивну доцільність цілісного розгляду потенціалу гравців крізь призму не лише фізичних і техніко-тактичних показників підготовленості останніх, а й психологічних їх характеристик – безпосередньо дотичних до результативності у змагальній діяльності. Актуальність обраної теми детермінована й чітко простежуваним зв'язком між значущістю процесу відбору в розрізі довгострокової підготовки юних футболістів та потребою мінімізації помилок в ухваленні рішення про перспективність юного футболіста та створенні передумов для індивідуального його розвитку. Це й зумовлює безумовну актуальність пропонованого дослідження.

2. Наукова новизна результатів дисертації (теоретичних та/або експериментальних) відповідає заявленому рівню роботи, викладена доступно й обґрунтовано:

– уперше науково обґрунтовано комплексний підхід щодо відбору юних футболістів (13–15 років) на етапі попередньої базової підготовки, що інтегрує оцінку психологічних характеристик (когнітивну, соматичну тривожність; впевненість у собі; рівень тривожності у спортивних змаганнях; «Его» орієнтація, орієнтація на «Завдання»; рівень спортивної мотивації) та показників техніко-тактичної підготовленості;

- встановлено взаємозв'язки між ефективністю техніко-тактичної діяльності футболістів 13–15 років та їхніми психологічними характеристиками;
- визначено та теоретично обґрунтовано критерії ефективності юних футболістів за ігровим амплуа з урахуванням психологічних характеристик;
- з'ясовано вплив окремих психологічних характеристик (рівня соматичної тривожності, когнітивної тривожності) на показники ігрової ефективності (точність пасів, успішність обіграшів) юних футболістів 13–15 років з урахуванням ігрового амплуа;
- розроблено методичні рекомендації щодо оптимізації процесу відбору юних футболістів з урахуванням техніко-тактичної підготовленості та психологічних характеристик спортсменів;
- уточнено та систематизовано структуру взаємозв'язків між окремими техніко-тактичними діями юних футболістів (точність передач, кількість виграних єдиноборств, ефективність обіграшів тощо) та їхніми психологічними характеристиками (рівень тривожності, мотиваційна орієнтація, впевненість у собі) з урахуванням ігрового амплуа, що дало змогу перейти від загального уявлення до конкретних діагностичних критеріїв функціональної відповідності гравця до позиції;
- розширено уявлення про сучасну систему відбору юних футболістів шляхом включення до неї психологічних характеристик як обов'язкового компонента поряд із оцінкою фізичної, техніко-тактичної підготовленості;
- обґрунтовано інтеграцію багаторівневої діагностики, критеріїв за ігровими амплуа, кластерного аналізу та інструментів ранжування кандидатів, що дає змогу підвищити об'єктивність, прогностичну точність та адаптивність процесу спортивного відбору на етапі попередньої базової підготовки;
- конкретизовано систему оцінювання техніко-тактичної ефективності футболістів вікової категорії 13–15 років за амплуа (захисник, півзахисник, нападник, воротар) шляхом визначення критеріїв для кожної позиції у поєднанні із психологічними характеристиками гравця;

– набули подальшого розвитку: положення про психологічні характеристики у визначенні перспективності юних спортсменів за ігровими амплуа; комплекс критеріїв для визначення потенціалу юних футболістів під час відбору до футбольних академій та клубів; знання з питань спортивного відбору з урахуванням ігрових амплуа у юнацькому футболі, методики контролю і критеріїв оцінювання рівня підготовленості та ефективності змагальної діяльності юних футболістів.

3. Практичне значення результатів дисертації полягає в забезпеченні тренерів інструментарієм (алгоритм, критерії, методики) для комплексного оцінювання юних футболістів у процесі відбору та комплектування команд до участі у змаганнях; визначенні потенціалу юних футболістів на етапі попередньої базової підготовки; наданні можливості використання здобутих результатів дисертації в ході підготовки тренерів з футболу; підвищенні кваліфікації спеціалістів у сфері юнацького футболу завдяки введенню матеріалів дослідження у навчальні програми ДЮСШ; укладанні методичних рекомендацій щодо відбору перспективних футболістів на етапі попередньої базової підготовки, а також викладанні навчальних дисциплін на спеціалізованих факультетах і у відповідних ЗВО.

4. Наукова обґрунтованість результатів дослідження, наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації є безперечною, адже методологія дослідження ґрунтується на дотриманні системного, особистісно орієнтованого, діяльнісного та компетентнісного підходів, які забезпечують комплексне вивчення техніко-тактичної підготовленості та психологічних характеристик юних футболістів у процесі спортивного відбору.

У дисертації простежується раціонально виправдана орієнтація на загальнонаукові принципи об'єктивності, цілісності, наукової верифікованості, а також спеціальні принципи інтеграції, кількісного та якісного аналізу, багаторівневого діагностування й адаптивності.

Посутнім видається звернення в роботі особливої уваги на концепцію індивідуального профілю спортсмена, кластерний і кореляційний аналіз, а ще застосування спектра сучасних методів багатокритерійного ухвалення рішень (РСА, АНР, CRITIC, VIKOR), що уможливило формування обґрунтованої, прогностично достовірної системи відбору юних футболістів з урахуванням їхніх техніко-тактичної підготовленості та психологічних характеристик.

Теоретичну основу дослідження становлять праці українських і зарубіжних учених у галузі спортивної педагогіки, спортивної психології, теорії фізичного виховання, методики спортивного відбору, психодіагностики, а також теорії ідентифікації спортивного таланту, що обґрунтовують значущість інтеграції техніко-тактичних і психологічних критеріїв у процесі формування системи комплексного відбору юних футболістів.

5. Рівень виконання поставленого наукового завдання та оволодіння здобувачем методологією наукової діяльності. Загальний рівень дисертаційної праці Романюка М. В. вважаємо високим і таким, що засвідчує глибоку й усебічну обізнаність автора з відповідної науковою проблематикою, опанування ним методології наукового пошуку з огляду на теоретичну та практичну переконливість наведених міркувань.

6. Апробація результатів дисертації. Повнота викладу основних результатів дисертації у наукових публікаціях.

Основні положення дисертаційної роботи представлено на конференціях різного рівня:

міжнародних – «Психологічні чинники у відборі юних футболістів до футбольних клубів» (м. Київ, 2023); «Основні напрями та особливості застосування новітніх технологій у сучасній системі підготовки спортсменів у футболі» (м. Грац, Австрія, 2024); «Стратегії психологічної підготовки спортсменів командних видів спорту (на прикладі футболу)» (м. Рим, Італія, 2024); «Система спортивного відбору юних футболістів в Україні та

Європейських країнах» (м. Київ, 2025); «Спеціальна фізична підготовка футболістів з урахуванням ігрового амплуа» (м. Київ, 2025);

усеукраїнських – «Техніко-тактична підготовка кваліфікованих футболісток» (м. Київ, 2021); «Тривожність футболістів у спортивних змаганнях» (м. Київ, 2024); «Роль когнітивних процесів у відборі спортсменів (на прикладі футболу)» (м. Київ, 2023); «Сучасна психологічна підготовка юних футболістів» (м. Харків, 2023).

Наукові результати дисертації висвітлено в 14 наукових працях, а саме: у 5 статтях (з них 1 у співавторстві) у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України, 9 публікаціях, у яких додатково висвітлено наукові результати дисертації.

7. Структура та зміст дисертації, її самостійність, завершеність, відповідність вимогам щодо оформлення й обсягу.

Дисертація складається з анотації, переліку умовних позначень, вступу, 5 розділів, висновків, списку використаних джерел – 235 найменувань, додатків. Загальний обсяг дисертації – 229 сторінок. Робота містить 9 таблиць, 23 рисунки.

У **вступі** обґрунтовано вибір теми дослідження, вказано структурні компоненти – мету, завдання, об'єкт і предмет, викладено наукову новизну й одержані результати, розкрито практичну значущість.

У розділі 1 **«Теоретико-методичні основи системи відбору юних футболістів на етапі попередньої базової підготовки»** проаналізовано процес відбору юних футболістів, запорука ефективності якого – дотримання комплексного підходу, що охоплює спектр об'єктивних і суб'єктивних чинників (першу групу складають показники фізичної, технічної та тактичної підготовленості, антропометричні характеристики, тоді як другу – психологічні особливості гравця, його здатність до адаптації, саморегуляції та взаємодії в команді). З огляду на істотні відмінності вимог до гравців різних амплуа доцільним є впровадження адаптивних критеріїв оцінювання, зорієнтованих на функціональне навантаження конкретної позиції на полі.

Виконаний аналіз сучасної практики відбору юних футболістів у європейських країнах і в Україні дає підстави стверджувати, що відбір юних футболістів здебільшого ґрунтується на змішаному підході, який передбачає симбіотичне поєднання тестів з інтуїтивними оцінками самих тренерів. Специфіку такої моделі складає увага до індивідуальних особливостей юних спортсменів, а проте ускладнення стандартизації та зниження рівня об'єктивності процесу оцінювання. Той факт, що відсутність єдиної методологічної основи створює перешкоди для надійного порівняння результатів юних спортсменів і послідовного формування ігрового складу, увиразнює особливу цінність залучення в систему відбору психологічного діагностування юних спортсменів. Перспективність останнього полягає у можливості на основі вивчення індивідуального психологічного профілю гравця не лише оцінити його відповідність до певної ігрової ролі, а й спрогнозувати продуктивність взаємодії в команді. Априорі зрозуміло, що задіяність спортивного психолога на етапі попереднього відбору сприяє значному посиленню якості ухвалюваних рішень, послабленню впливу суб'єктивних факторів і детермінує належне розкриття спортсменом власного потенціалу.

Видається вдалим дослідницьким рішенням відображення в дисертації зіставного аналізу моделі спортивного відбору в Україні та країнах Європи, а відтак – розроблення системи критеріїв, що інтегрує диференційовані за ігровими амплуа техніко-тактичні показники юних спортсменів і ключові їх психологічні характеристики: саме стандартизація процедур, об'єктивний контроль та індивідуалізований підхід уможлиблюють створення цілісної, надійної й перспективної системи відбору, відповідної вимогам сучасного спортивного середовища

У розділі 2 «Методи та організація дослідження» представлено методологію дослідження, визначено найбільш вагомі напрями використання низки теоретичних й емпіричних методів останнього, наведено дані про контингент обстежуваних осіб, стратифіковано етапи дослідження.

Логічно спроектованим на обраний у дисертації алгоритм наукового пошуку видається застосування спектра методів, у якому: аналіз і синтез фахової науково-методичної літератури та даних мережі «Інтернет»; узагальнення; порівняння; аналіз навчально-методичної документації; педагогічне спостереження з використанням відеоаналізу змагальної діяльності; метод експертного опитування; метод педагогічного тестування; психологічні методи дослідження; методи математичної статистики й обробки результатів дослідження.

У третьому розділі **«Результати дослідження ігрової ефективності та психологічних характеристик юних футболістів за ігровими амплуа та їх аналіз»**

До схвальних здобутків автора належить теоретичне обґрунтування критеріїв відбору юних футболістів, що ними слугують показники фізичної, техніко-тактичної підготовленості за ігровими амплуа, а також психологічні характеристики.

Особливо вагомими в цьому сенсі постають психологічні критерії, що на віковому зрізі 14–15 років уже досить істотно визначають здатність юного футболіста ефективно опановувати та використовувати здобуті техніко-тактичні знання та вироблені навички, щоб успішно конкурувати й розвиватися в розрізі специфіки ігрового амплуа. Це закономірно детермінує потребу оцінювання психологічних критеріїв як перспективних для подальшого відбору юних спортсменів і побудови продуктивної тренувальної моделі.

Цікаво, що в руслі передбаченого дослідженням аналізу психологічних характеристик футболістів U-14, U-15 за ігровими амплуа постала очевидною сприятливість самодетермінованих мотивів, формування яких відбувається у відповідь на внутрішню потребу до розвитку, досягненню кращих результатів у футболі. Йдеться про те, що гравці зі згаданими вище психологічними характеристиками не тільки мають вищі показники ефективності, а й демонструють залученість навіть після неспіху, плекають прагнення до вдосконалення, воліють бути задоволеними власне процесом тренувань і

змагань, краще опираються тиску, не бояться бути вилученими з команди та не втрачають бажання тренуватися, коли іншим уже це не до снаги.

Зважаючи на вищевикладене, раціональним видається виконання автором аналізу мотиваційних профілів футбольних гравців – з метою виокремити спортсменів із високими показниками внутрішньої мотивації, що виступає ключовим критерієм емоційної стійкості та внутрішньої дисципліни.

Відрядно, що в дисертації рівень впевненості в собі як найстабільнішу змінну встановлено для обох вікових категорій залучених до дослідження юних футболістів. Так, у U-15 (2009 р. н.) гравці основного складу мали середній показник $M = 26.8$ ($SD = 3.88$), резервного – $M = 25.5$ ($SD = 2.80$); подібну тенденцію зафіксовано й у групі 2010 р. н. У U-15 середнє значення сягнуло $M = 23.0$ ($SD = 3.62$) у 2 складі на противагу $M = 22.3$ ($SD = 4.55$) у 1 складі (у 71 % футболістів 2 складу цей показник перевищував 25 балів, що розкриває недостатню сформованість психологічних механізмів адаптації).

Вважаємо прикметним те, що високий рівень впевненості продемонстрували саме нападники та захисники обох складів, а вищу когнітивну тривожність – гравці резервного складу порівняно з основним. Соматична ж тривожність у юних футболістів перебувала переважно на середньому рівні, а профілі внутрішньої мотивації за шкалою SMS-28 виявилися високими й однорідними у межах кожного складу.

Предметом авторської уваги в дисертації слушно обрано аналіз техніко-тактичних дій юних футболістів за ігровими амплуа. Результати останнього розкривають у гравців 1-го складу точність ударів на рівні 56,1% порівняно із гравцями другого складу з їхніми 42,5% (у другому складі, втім, спостерігається вища активність за кількістю ударів і створених моментів). Загалом за сукупністю показників перевага належить гравцям № 37 (1-й склад) і № 65 (2-й склад), які показують стабільність у точності, створенні та реалізації моментів.

Справедливими є твердження автора про потребу врахування в ході індивідуального добору гравців до основного складу не лише рівня їхньої майстерності, а й психологічних змінних, а саме: когнітивної тривожності (16–

23 бали), соматичної тривожності (15–18 балів), упевненості в собі (26+ балів), переважання орієнтації на завдання, високого рівня внутрішньої мотивації (≥ 5.5). Це посилюється встановленими завдяки кореляційному аналізу статистично значущими зв'язками між психологічними характеристиками футболістів та їх ігровими діями: у захисників точність передач позитивно корелює з рівнем впевненості в собі ($r = 0.533$) і негативно – із соматичною тривожністю ($r = -0.420$); у півзахисників окреслюються позитивні зв'язки між прогресивними передачами й орієнтацією на завдання ($r = 0.693$), а також еґо-орієнтацією ($r = 0.650$), тоді як постає негативною кореляція між упевненістю та змагальною тривожністю ($r = -0.898$).

Ще одним вдалим дослідницьким кроком дисертанта є звернення до кластеризації та методів багатовимірного аналізу (PCA, K-means, VIKOR) задля стратифікації трьох типів ігрових профілів гравців, а серед останніх – увиразнення потенційних лідерів за сукупністю техніко-тактичних і психологічних характеристик. Загалом видається досить переконливим запропоноване автором роботи бачення інтеграції результатів психологічного тестування й оцінювання ігрової ефективності як перспективної щодо не лише об'єктивного визначення рівня готовності футболістів, а й формування персоналізованих траєкторій розвитку для кожного з них.

У четвертому розділі **«Комплексний підхід до відбору юних футболістів, алгоритм та його впровадження»** на практиці підтверджено обґрунтованість, методичну виправданість і ефективність багатокомпонентного підходу до селекції молодих футболістів як такого, що дає змогу всебічно оцінювати підготовленість гравців з огляду на взаємозв'язок між фізичними, техніко-тактичними, психологічними та морфологічними характеристиками останніх, а відтак – не тільки точно визначати потенціал спортсмена, а й співвідносити його функціональні можливості з вимогами конкретної ігрової позиції з метою логічного та обґрунтованого формування складу команди.

Відомо, що проведення комплексного діагностування припускає зниження рівня суб'єктивності під час ухвалення рішень і створення

фундаменту для реалізації індивідуального підходу в довготривалому процесі підготовки футболістів. Тим часом методичні переваги згаданого підходу окреслюються тісним поєднанням теоретичних положень із практичними засобами оцінювання, спроектованими на всі складники футбольної майстерності.

Посутнім вважаємо звернення до індивідуального профілю спортсмена, позаяк виконане в дисертації узагальнення сучасних концепцій розвитку гравців підкреслює переконливу очевидність того, що систематичне використання цього інструменту слугує для вдосконалення процесу спортивного відбору.

Серед позитивних векторів формування особистого профілю гравця варто назвати такі, як: неупереджене визначення рівня відповідності гравця функціональним вимогам тієї чи тієї позиції; виявлення ключових переваг і зон для його розвитку; прогнозувати динаміку професійного зростання останнього. Для тренерів наявність індивідуального профілю полегшує ухвалення виважених рішень щодо ролі спортсмена в команді. Описана стратегія припускає продуктивну реалізацію принципів індивідуалізації та диференціації у навчально-тренувальному процесі, що виступає пріоритетним чинником якості відбору гравців на етапі їхньої попередньої базової підготовки.

Слушно звучать застереження дисертанта про те, що ефективно впровадження індивідуального профілю футболіста вимагає чіткої уніфікації оцінювальних індикаторів, стандартизації процедур діагностування, належної підготовки фахівців до роботи з такими даними, а також доступу до технічно функціонального програмного забезпечення, необхідного для обробки, архівування й аналізу інформації. Утім, прерогатива серед ключових умов успішності такого підходу належить саме дотриманню принципів наукової обґрунтованості, систематичності, достовірності та валідації дібраних для інструментів.

Переконливою видається емпірична база дослідження, яку сформовано на основі результатів педагогічних спостережень, психодіагностувальних

методик і тестувань серед юних футболістів, які займаються в ДЮСШ «КДЮСШ-15» міста Києва. У переліку залучених інструментів фігурують Іллінойський опитувальник самооцінки, тести тривожності, мотиваційні анкети та методики, спрямовані на виявлення домінант (орієнтація на завдання чи на результат), а зібрані завдяки ним результати розкривають статистично значущі розбіжності між спортсменами із різною ефективністю ігрових дій.

Практичну результативність спортсменів установлювали на підставі простеження їхньої техніко-тактичної активності у змагальних умовах (категорії U14–U16) шляхом відеоаналізу за допомогою програмного забезпечення LongoMatch. Як наслідок – порівняльне оцінювання увиразнило той факт, що спортсменам, відібраним у руслі комплексного підходу, властиві краща ігрова стабільність, вищий рівень взаємодії з партнерами та здатність адаптуватися до тактичних схем.

У п'ятому розділі **«Методичні рекомендації щодо впровадження комплексного підходу щодо відбору юних футболістів на етапі попередньої базової підготовки»** розкрито принципи та структуру комплексного підходу до відбору юних футболістів.

Зауважимо, що на етапі попередньої базової підготовки типовою є така структура комплексного підходу, що передбачає логічну послідовність етапів послідовного збору й аналізу інформації про спортсменів – юних футболістів. Організація ж власне процесу відбору супроводжується використанням алгоритму – послідовної системи дій, спрямованих на досягнення методичної цілісності та логічної впорядкованості ухвалення рішень на всіх етапах. Зміст алгоритму підлягає адаптації з огляду на вікову категорію, фазу багаторічного циклу підготовки та ресурсне забезпечення закладу, тоді як базові структурні елементи залишаються незмінними незалежно від контексту.

Автор запровадив методичні підходи до оцінювання ігрової ефективності та психологічних характеристик юних футболістів на етапі попередньої базової підготовки.

Висновки структурно повністю відповідають завданням дослідження та змісту основного тексту роботи, є логічними, доречними, їхня об'єктивність

не викликає сумніву. Дисертація містить додатки, що забезпечують її цілісність.

Загалом дисертація Романюка Максима Валентиновича «Система відбору юних футболістів з урахуванням психологічних характеристик» написана українською мовою з дотриманням норм наукового стилю, відображає адекватне використання термінологічного апарату. Робота є цілісною, відзначається тематичною повнотою та розкриває головну наукову ідею, а саме: обґрунтування, розроблення й визначення ефективності комплексного підходу до відбору юних футболістів на етапі попередньої базової підготовки, основу якого складає інтегроване оцінювання ігрової ефективності та психологічних характеристик. Викладені в дисертації теоретико-практичні положення постають логічними й достатньо обґрунтованими.

8. Дотримання академічної доброчесності у дисертації та наукових публікаціях. Відсутність (наявність) академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації. Аналіз тексту дисертації дає підстави констатувати про дотримання здобувачем вимог академічної доброчесності у повному обсязі.

9. Дискусійні положення та зауваження до дисертації.

Загалом позитивно оцінюючи дисертаційну роботу, обґрунтованість наукових положень, достовірність і новизну, звертаємо увагу на окремі побажання та дискусійні питання:

1. У першому розділі доцільно було б увиразнити особливості спортивного відбору на етапі попередньої базової підготовки, оскільки саме на цьому етапі впроваджувався комплексний підхід до системи відбору юних футболістів.

2. У розділі 3, підрозділі 3.1, було отримано середні показники фізичної підготовленості, морфологічні характеристики, ваго-ростові індекси й індекси пропорційності футболістів віком 14–15 років (табл. 3.1, 3.2, 3.3). Однак для повноти дослідження доцільно було б здійснити текстовий аналіз наведених даних, що дасть змогу більш глибоко схарактеризувати показники футболістів

за їхнім амплуа і підвищить аналітичну цінність підрозділу. Ці показники частково були схарактеризовані в розділі 4, підрозділі 4.1.

3. У рамках впровадженого комплексного підходу до відбору юних футболістів на етапі попередньої базової підготовки було враховано низку критеріїв: морфофункціональні показники, рівень фізичної підготовленості, техніко-тактичні вміння, ігрову ефективність і психологічні особливості спортсменів. Уточніть, чи у процесі відбору відбувся відсів спортсменів, які не відповідали визначеним критеріям? Які здібності є пріоритетними для ефективного спортивного вдосконалення футболістів різного амплуа під час впровадження комплексного підходу до спортивного відбору?

4. У роботі трапляються окремі технічні помилки та редакційні неточності.

10. Загальний висновок про рівень набуття здобувачем теоретичних знань, відповідних умінь, навичок та компетентностей.

Наведені зауваження не мають принципового значення та не знижують рівень наукових, методичних і практичних здобутків автора. Йдеться переважно про дискусійні питання, що відкривають перспективи подальших наукових пошуків.

11. Загальна оцінка дисертації і наукових публікацій щодо їхнього наукового рівня з урахуванням дотримання академічної доброчесності та щодо відповідності вимогам.

Дисертація Романюка Максима Валентиновича «Система відбору юних футболістів з урахуванням психологічних характеристик», відповідає п. 6-9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), наказу Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», затвердженого Міністерством юстиції

України 03.02.2017 за №155/30023, а її актор заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії і галузі знань 01 Освіта 017 Фізична культура і спорт.

Доктор наук з фізичного виховання і спорту,
професор, декан факультету
фізичного виховання і спорту
Вінницького державного педагогічного
університету імені М. Коцюбинського

Інна АСАУЛЮК

Доктор педагогічних наук, професор,
проректор із наукової роботи
Вінницького державного педагогічного
університету імені М. Коцюбинського

Алла КОЛОМІЄЦЬ

